

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánkozásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

V. évfolyam.

Szászsebes, 1901. Május 21.

34. szám

Név és czimjegyzék.

„Ádám, hol vagy?”

Ezekkel a szavakkal kereste a mindent tudó teremtmény a bűnbe esett első embert, nem azért, mintha nem tudta volna, hogy az hol rejtőzik, hanem mert azt akarta, hogy ő maga jelentkezzen. Ádám azonban bűnössége tudatában nem mert előbujni rejtekéből s inkább azzal az ürügygyel élt, hogy szégyenli az ő mezitelenységét.

Erdészeti és vadászati altisztek, hol vagytok?

Igy kérdezi nem egy a kartársak közt, nem azért, mintha ő is a bűnöst keresné, hanem igenis azért, mert szeretné megtudni, hogy kik és hol működnek ugyanazon a pályán, a melyen ő értékesíti a maga tudását s a melynek feláldozza nem csak élete javát, hanem gyakran egész életét pedig is olyan szép lenne azt tudni, hogy hányan, mely vidékeken munkálkodunk közre ugyanazonos czélok elérésében; az emberre szinte lelkesítőleg és buzdítólag hatna ama tudat, hogy ime sokan vagyunk egy kenyérnek a sorsosai.

A tisztviselőkről évente vaskos czim és névtár jelenik meg, az ipart és kereskedelmet űzők neveit szinte megtalálhatjuk hasonló munkában, csak az erdészeti és vadászati altisztek vannak eddig arra kárhóztatva, hogy egymásról csak a legközelebbi szomszédok

tudnak valamit, míg a távolabb levőkről még csak sejtelmük is alig van. Nem is csoda! hiszen maguknál a kincstári erdőbirtokoknál sem jut köztudomásra, hogy ki lett kinevezve valamely üres állásra, vagy pedig hová lett egyik-másik akár a szolgálat érdekében, akár más ok miatt áthelyezve.

Innen van azután, hogy midőn például ifju szakiskolásaink a tanfolyamnak második évét is szerencsésen befejezték s ennek örömeire vig áldomást csapnak, a kezükben keringő serleg valóban búcsu pohár, mert a legnagyobb rész azután eloszolva a szélrózsa minden irányában, azontúl egész életén át csak ritkán hall azokról valamit, kikkel két éven át az igaz barátság kötelékei fűzték össze. A tíz évi találkozót ugyan szentül megfogadja a búcsúzáskor valamennyi, de mire ennek az ideje elérkezik, akkorára a szép remények mind füstbe mentek. Egyiket a nagy távolság, másikat családi vagy egyéb bajai, harmadikat szegénysége tartja vissza, a legnagyobb rész pedig úgy gondolkozik, hogy minek is menne ő el a találkozóra, hiszen a többiek úgy sem fognak azon megjelenni.

Pedig milyen szép lenne az, ha bármely pillanatban megtudhatnók, melyik barátunk merre tartózkodik, kinek a kenyerét eszi s kinek a javát mozditja elő hűséges szolgálatával.

Ezt elérni csak egy mód van: összeállítani a hazánkban alkalmazásban álló erdészeti és vadászati altisztek czim és névtárát, melyet

azután mindenki, a ki az elősoroltak iránt érdeklődik, csekély áldozat árán megszerezhetne magának. De vajjon ki legyen az, a ki ezt a névtárt összeállítsa, nem sajnálva az azzal járó nagy fáradságot, sok munkát, nem is említve a tekintélyes költségeket, melyek az adatgyűjtéssel s a névtár kinyomatásával karöltve együtt járnak?

Mert nem csekély feladat az, ilyen név és czimnévtárt összeállítani, kivált az olyan nagyon szétszórt, szétagolt testületnél, mint a milyen az erdészeti és vadászati altisztek testülete, hol semmi positiv adatok rendelkezésre nem állanak, hanem azokat olyan fáradsággal és türelemmel kell összeböngészni, mint a hogy a szegény ember gyűjti a kalászkodat a letarolt földön, vagy a gyermek a szőlőfürtöt a leszüretelt szőlőgyen.

Ennek a nehéz és nagy feladatnak megoldását vette tervbe lapunk szerkesztője, hogy ezen a téren is némi szolgálatot tehessen azoknak, kiknek ideje és élete javarészt szentelte.

Az erdészeti és vadászati altisztek czim és névtára azonban egymagában még nem szolgáltat annyi anyagot, melynek kiadása a nagy anyagi kockázatot biztosítaná s így czélszerűnek látszik ezt egy minden családban nélkülözhetlen családi naptárral kapcsolatba hozni, annyival inkább, mert a kartársak czimeit is áthelyezések s más okok miatt gyakran változván, csak így lesz lehetséges évről évre

a naptárral kapcsolatosan az új állapot szerint kiegészített vagy helyesbített név és czimjegyzéket közrebocsátani. Ilyen módon sokkal olcsóbban is jutnak az érdeklődők a kérdéses jegyzékhez, mert megkapják azt a naptárral együtt ugyanolyan, vagy csak valamivel nagyobb árban, mint a mennyit egy más naptárért különben is kiadnának, mert hiszen olyan házat, mely naptár nélkül maradna, képzelni is alig lehet.

A név és czimjegyzéknek évről évre való folytonos felfrissítését, illetőleg újból való összállítását még az is szükségessé teszi, mert az is nyilvánvaló, hogy az első évi jegyzék az adatok hiányossága miatt maga is csak hiányos lehet s a pótlások majd csak később fognak újabb adatok gyűjtése és tapasztalatok szerzése által eszközöltetni.

Azt hisszük, hogy egyetlen egy kartársnak sem lesz oka nevét és lakhelyét titokban tartani s így készséggel fogja a jegyzék összeállítójának mindenki a szükséges adatokat rendelkezésére bocsátani, ugyanezt a készséget várjuk az egyes hatóságoktól és uradalmaktól is, melyekhez erre vonatkozólag külön megkeresés lesz intézve. A kívánt adatoknak tartalmazniuk kell olvasható, tiszta írással az erdészeti vagy vadászati altiszt vezetéket és keresztnévét, lakhelyét, utolsó postáját és vármegyéjét, valamint megnevezését a szolgálatot adó uradalomnak, az egész tehát olyan csekélység, a mi játszva ráírható egy közönséges levelezőlapra.

Egy 12-es tragédiája.

Irta: gyöngyöshalászi Takách Gyula.
(a Zoologiai lapok után.)

Szélesendes éjszakákon — mikor a jötevő angyalok pislogó csillagfényűvel útrakerekednek s bebarangolják a mély álomba merült természetet, üdítő harmatot hintve a rétre, virágokra, az erdők, berkek tikkadt porlepte lombjaira — hallani lehetett vontatott bögését, a mint felzúgott a nagy némaságban.

Éjfél tájban mindég megjelent a szántóföldek közé hosszan benyúló 30—40 holdas kis erdőszalagon, vagy a mellette elterülő heretáblán s ott futkosott, bömbölt szakadatlanul egész két óráig, mint a gulyából kivert hortobágyi bika.

Hol nyögött, nyöszörgött, hol meg átesapott egy

búgó, mely orognahangokkal váltakozó panaszos bögésbe, melynek hullámzó akkordjait egy távoli mennydörgésszerű morgással fejezte be. Majd megint azt a küzdelemre hívó rövid, érczes csataordítást hallatta, mikor a dűhében toporzékoló szarvas, agancsával a légbe szórja a felkapált hantot.

Két óra felé aztán rendesen elhallgatott s úgy eltűnt a keskeny erdőszalagról, mintha egy — a régmúlt idők pásztórórait feledni nem tudó elvérzett bikának a hazajáró lelke, egy kísértet lett volna csak.

Ezeknek a ködszerű, suhogó szárnyú, fehér taláros és bagolyhuhogásnál életre ébredő sirlakóknak, melyekkel a babona, tudatlanság és félelem népesíti be az éjfélt, rendszerint nem szokott meglátszani a nyoma; ennek a bikának pedig volt, még pedig hatalmas. Tehát nem volt kísértet.

A keskeny erdőszalagot azon a részén, hol a nagy erdőterülettel összefügg, egy fakihordó út szeli át. Ezen az uton a nyári záporokból támadt, rövidéletű kis patakocskák porhanyó fővenyt, homokot hordtak

Egy ilyen, lehetőleg pontos névjegyzék összeállítására nagy szükségünk van azért is, hogy a nyilván még folyó évben megalakulandó nyugdíj és segélyegyletnek módjában álljon lehetőleg minden egyes kartársat a belépésre felhívni s így mindjárt működése kezdetén lehetőleg sok tagot szerezni, mi ilyen jegyzék hiányában csak nagyon nehézkesen és lassan törénhetnék meg, sőt megeshetnék az is, hogy számos kartárs tudomást sem szerezhetne az egyesület létezéséről.

Felkérjük tehát itt is összes tisztelt olvasóinkat, hogy ne csak a saját magukra, hanem esetleg az általuk ismert szomszédos kartársakra vonatkozó adatokat is folyó évi június hó végeig lapunk szerkesztőségéhez beküldeni, egyuttal pedig arra nézve is nyilatkozni szíveskedjenek, hogy a naptárral kapcsolatos névjegyzéket óhajtják-e maguknak megszerezni, hogy így az anyag kézhez vétele után nyomban hozzáfoghassunk annak feldolgozásához, egyuttal pedig tájékozva lehessünk a nyomtatandó példányok számáról.

Egyesületi ügyek.

ORSZÁGOS EGYLET.

Az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesület véglegesen megállapított alapszabályai most lesznek több ezer példányban sokszorosítva, abból a célból, hogy azok kívánatra bárkinek

ismegküldhetők legyenek s ezt az alkalmat felhasználjuk arra, hogy itt lapunkban is még egyszer lenyomassuk. Az utolsó gyűléstől, illetve annak határozmányaitól eltérőleg a sok oldalról nyilvánított óhajra mégis felvétel a temetkezési segély, mint olyan, melyre csakugyan nagy szükség van. Igaz, hogy ez által a befizetések majd kissé emelkedni fognak, de ezek nem lesznek annyira terhelők, hogy miattuk ilyen nemes czélt mellőzni lehetne.

Az alapszabályok külön lenyomata akkor lesz készen, midőn közlésük lapunkban véget ér, felkérjük tehát mindazokat a tisztelt olvasóinkat, kik az eszmét terjeszteni óhajtják és ebből a célból szükségük lesz az alapszabályok lenyomatára, szíveskedjenek ezek megküldése végett pontos czim megjelölésével lapunk szerkesztőségéhez fordulni.

Az „Országos Erdészeti- és Vadászati-Altiszti Nyugdíj- és Segély-Egyelet“

ALAPSZABÁLYAI.

1. § Az egyesület czíme:

Az egyesület az „Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület“ nevet viseli.

2. § Az egyesület pecsétje.

Viseli az 1 §-ban meghatározott elnevezést köriratban egy cserlevél és fegyverből álló jelvény körül.

3. § Az egyesület székhelye.

Az egyesület székhelye Budapest székesfőváros.

4. § Az egyesület ügyviteli nyelve.

Az egyesület ügyviteli nyelve a hivatalos magyar nyelv s ezen vezettetnek jegyzőkönyvei, összes kezelési könyvei, számadásai, költségvetései, mindennemű kiadványai s levelezései; a közgyűlések tárgyalási nyelve szintén a magyar, olyan tagok azonban, kik ezt a nyelvet nem bírják, saját anyanyelvükön is felszólalhatnak s ebben az esetben felszólalásaik tolmácsolva lesznek.

össze, melyen minden egyes átváltó vadnak a nyoma — még az ide-oda ugrándozó nyulaké is — gyönyörűen lenyomódik; árulól, nyitott könyvül szolgálva a szemlét tartó, tapasztalatokat gyűjtő vadásznak.

Minden reggel ott találtam az út homokjában élesen lerajzolódva ennek a titokzatos bikának oda- és visszavezető nyomát. Az egyik csapás a hegyoldalból vitt le a keskeny erdőszalagba, a másik pedig vissza a hegyoldalba. Tiszta dolog volt tehát, hogy a bika mindég sötétben megjön valahonnan, s még hajnal előtt — ismét sötétben — vissza is tér. De hová? Ez a magamban sokszor felvetett kérdés felelet nélkül maradt.

A hegy élén végighuzódó kocsíuton már nem ment keresztül soha. A két út között a hegyoldalban vesztettem el mindég a száraz harasztot a nyomát.

Végigkutattam jobbra, balra a katlanokat, sürüket: sehol arra a csapásra nem lehetett akadni. Lestem este, lestem hajnalban: soha semmi. Éjfél tájt azért megint csak ott bögött a Pörösben.

Hogyan erdőszalagban nem maradt meg, azt világosan bizonyította az oda és visszavezető nyom. De különben is, hogy tudna azon a tenyérszerű kis helyen tanyát ütni egy a csendet, békességet úgy kedvelő vad; mikor egész nap ott kolompolt mellette a heretablán a gulya meg a disznócsorda s ott kurjongatott, pattogott a kanász, gulyás, kísérve a kuvaszok hangos cséholásától.

Ha azok az átkozott nyomok nincsenek minden nap a poros úton, már hajlandó lettem volna elhinni, hogy szárnyai vannak annak a bikának s úgy száll oda valahonnan nesztelenül, mint a bagoly. De azok a nyomok akkor mit keresnek ott az úton?

Hisz minden reggel szépen leolvashattam, hogy: erre jött, a karcsú teheneivel enyelegni, szeretkezni, féltékenyen, arra meg visszatért csillapított vágyakkal pihenni. De hát honnan jött, — hová ment? — Kérdeztem fákat, bokrokat, a csörgő szarkát, csacsogó szajkót: egyik sem felelt, csak kigunyolt, kinevetett mindegyik.

Ha a szükség úgy hozná magával, gondoskodni fog az egyesület, hogy alapszabályai közgyűlési, meghívói s egyéb fontos kiadványai más hazai nyelven is kiadásának. Ez az intézkedés kivált abban az esetben válnék szükségessé, ha a horvát — szlavónországi bajtársak lépnének nagyobb tömegben az egyesületbe.

5. § Az egyesület célja.

Az egyesület míg egyrészt hivatva van a felséges koronás királyunk és hazánk alkotmánya iránt való hűséget és ragaszkodást tagjai közt fejleszteni, másrészt összekötő kapcsolatot képez az országban szétszórta élő erdészeti és vadászati altisztek közt s ezekkel s működésüket minden kitelhető módon kölcsönösen támogatja, érdekeiket minden irányban megóvjaa.

Az erkölcsi mellett még anyagilag is támogatja tagjait s ezen a téren legnagyobb súlyt fektet arra, hogy azokat szolgálatképtelenségük, családjaikat pedig a családfenntartó elhalálózásával rendes és lehetőleg olyan nyugdíjban részesítse, mely elegendő azoknak a nyomortól való megmentésére: ezenkívül gondoskodik az egyesület a tartós és költséges gyógykezeléssel járó betegségek, valamint elemi és más csapások esetén tagjainak a viszonyokhoz és a saját anyagi erejéhez mért segélyezéséről s kivált halálózások alkalmával temetkezési járulékok nyújtása által a tagok és hitveseik tisztességes eltakarításának lehetővé tételéről.

6. § Az egyesület tagjai.

Az egyesület tagjai négy részre oszlanak, nevezetesen:

- a) tiszteletbeliek;
- b) alapítók;
- c) rendesek;
- d) pártoló tagok.

7. § Tiszteletbeli tagok.

Tiszteletbeli tagok azok, kiket a közgyűlés a hazai erdészet és vadászat terén, kiváltkép pedig az ezeket

szolgáló altisztek érdekeinek előmozdításában szerzett érdemeikért ilyenekül megválaszt.

8. § Alapító tagok.

Alapító tag az, ki az egyesület alaptőkéjének gyarapításához egyszer s mindenkorra 200 koronával járul.

9. § Rendes tagok.

Az egyesületnek rendes tagjai lehetnek a hazánkban és kapcsolt részeiben az erdészettel alkalmazott összes erdőőrök (ide számítva azon egyéneket is, kik altiszti minősítésük mellett egyes uradalmaknál erdészi és alerdészi címet viselnek) s az ezekkel ugyanegy célt szolgáló egyéb erdészeti alkalmazottak, mint famesterek, faraktárőrök, munka és műfeligyelők, fűrész-mesterek, az állandóság jellegével alkalmazott erdőlegények és erdőszolgák, vadász-mesterek és vadászok, szóval mindazok, kik az erdészet vagy vadászat terén alkalmazva vannak, legyenek ők akár az államkinestár akár pedig vármegyék, városok községek, hitbizományok, közbirtokosságok s bármi egyéb néven nevezhető más társulatok vagy magánuradalmak szolgálatában, mindaddig, míg a tagság megszűnését maga után vonó s alább részletezett valamely körülmény őket abból ki nem zárja.

A tagsági díj minden egyes tagra nézve havi 1 (egy) korona és 50 (ötven) fillérben állapittatik meg, köteles ezen kívül az özvegyek és árvák külön segélyalapja gyarapítására minden év első napján 2 (kettő) koronát befizetni s így az összes évi járulek 20 (husz) koronát tesz.

Ezen felül köteles minden egyes tag az egyesületbe való belépéskor egyszer s mindenkorra 2 (kettő) korona beiratkozási díjat fizetni.

Az egyesület működésének megkezdésétől számított 1 (egy) éven át a fentebb elősoroltak korkülömbség nélkül léphetnek be tagokul, második évben csak 40

No hát, ha ti nem segítetek, csak azért is majd segítetek én magamon. Ha az a szarvas hús- és vérből való, s itt jár keresztül az uton: majd meglessem én ökelmet — tudom. Nem jött este, nem jött hajnalban; hát majd megjön éjjel. Kint töltöm az éjfél, az egész éjszakát s megyek mindenütt nesztelenül a nyomában, mint az ólálkodó farkas, s kitudom, hogy hová megy feküdni, hol van rejteke, otthona.

Úgy is lett. Estefelé, mikor már elültek a rigók s megkezdte csúf, egyhangú tyurrogását a lappantyú, ott botorkáltam a poros erdei úton.

Egy bokor mellett ledobtam hátizsákomat, leteritettem felsőkabátomat s végig heveredtem rajta. Hátam megett húzódott lefelé a keskeny erdőszalag, jobbra, balra alig 100 lépésre kezdődtek a földek, s előttem terült el a nagy erdő; sötéten az égnek emelkedő hegyoldal.

Várakoztam. Bámultam a csillagos eget, hallgattam a tücskök cziripelését.

A közeli faluban elhangzott az esti harangszó

utolsó kondulása is. Imitt-amott még elvakkantotta magát egy-egy kutya; aztán az is elhallgatott s ráborult az erdőre a sötétség, a nyomasztó siri csend.

Csend! Pedig annak az éjjeli csendnek hangja, zűr-zavaros zúgása van; bántóbb, hangosabb, mint a nappali zaj. Valami különös zsongás támad ilyenkor az ember fülében s a saját vére lassú lüktetését is úgy hallja suhogni, mintha messze, valami nagy famozsárban óriások mákot zúznának. Zumm-zumm! Bóditó, altató hangok ezek, mi a túlvilágról hallatszik ide hozzánk.

A sötétség, a pihenés birodalmában felkerekedett s megindult mindennapos földkörüli útjára az álom. Lomha, nagy fekete szárnyait teregetve úszik keresztül hegyen, völgyön, országokon, elaltatva az embereket a merre száll, hogy reggel meg visszavigye magával, a mit most adott.

Már átlebbent a hegy gerinczén s jön-jön egyre közelebb és nesztelenül surran át fejem felett. Langyos szellő csap arczomba: az ő altató szárnya legyintése.

éves életkorig, míg ennek elteltével csak 30 éves életkorig lesznek ilyenekül felvehetők.

10. § Pártoló tagok.

Pártoló tagja az egyesületnek mindenki lehet, ki vagyonának gyarapításához évenként 4 (négy) koronával hozzájárul.

11. § A tagok felvétele.

A rendes tagokul belépni kívánók az elnökségnél igazolni tartoznak szolgálatadójuk egyszerű aláírásával és használni szokott pecsétjével szolgálatukat, bejelentvén ekkor egyúttal életkorukat és nős vagy nőtlen voltukat, valamint gyermekeik számát, itt még megjegyeztetvén, hogy csak törvényes gyermekek vehetők figyelembe s valamely taggal netán vadházasságban vagy közös háztartásban élő nő, valamint az ilyen viszonyból származó gyermekek — ha csak a tagok elhunytá előtt házasság és törvényesítés útján erre való jogaikat meg nem nyerték, figyelembe véve nem lesznek. A gyermektelen tag által törvényesen örökbe fogadott gyermek vagy gyermekek ugyanolyan elbánásban részesülnek, mint a tagok törvényes gyermekei.

Itt még megjegyeztetik, hogy az egyesület második s további éveiben a 9. § vonatkozó rendelkezései alapján folyamodó olyan egyének, kik 40. illetve 30 éves életkoron túl vannak, az itt elől felsorolt kellékeken kívül még vármegyei tisztí vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítványt kötelesek bemutatni arra nézve, hogy testileg és szellemileg teljesen épek és egészségesek.

12. § A tagság kezdete.

A tagság azokra nézve, kik az egyesület megalakulása alkalmával ilyenekül jelentkeznek, az alakulás napjával, a később belépőkre nézve pedig a jelentkezést követő hónap első napjával kezdődik, utóbbiaknál azonban megengedhető, hogy az elmaradott díjak utánpótlásával a belépés évének kezdetétől számítassék tagsági idejük.

Az alapszabályok megerősítését követő alakuláskor az egyesület kimondhatja azt, hogy az egyesület működése az illető év elejével kezdődik, mely esetben a jelentkező tagok tagsági díjaikat visszamenőleg, tudniillik az illető év első napjától számítva tartoznak lefizetni.

(folytatása következik.)

Olvasóink névjegyzéke.

(Folytatás és vége).

Zala megye: 31.

1. Keresztes Mihály	Türje
2. Hermán Ferencz	Csömödér
3. Bertalan Gábor	P. Kozmadombja
4. Horváth András	Benicze
5. Kiss István	Türje
6. Kelemen István	Hosszúfalú
7. Zadory Ferencz	Szilvág
8. Kemény Ignác	Lesencze Istvánd
9. Gulyás István	Vakonya
10. Tóth Béla	Muralak
11. Tömböly Elek	Bánok Szt. György
12. Kovács Mór	Pördeföld
13. Mázsha Imre	Pózva
14. Kuncz Gábor	Marokföld
15. Horváth Antal	Oitárcz
16. Kiszélák József	Gutorföld
17. Süle Péter	Petróc
18. Balogh Ferencz	Felső-Hahót
19. Király István	Szepetnek
20. Varga József	Csömödér
21. Szecsődy György	Zánka
22. Papp János	Balaton-Füred
23. Novák Imre	Keszthely
24. Surdi István	Mura-Szilvág
25. Köves István	Szt. Lízla
26. Biczó István	Szócs
27. Horváth Mihály	Vöröcsök
28. Mikulics Mihály	Gyurgyáncz
29. Füttő József	Zala-Erdőd

Tágra nyitott pupillákkal meredtem bele a végtelen sötétségbe, hogy kiűzzem az álmot szemeimből. Nem használt az erőlködés. Lassan becsukódtak a fáradt szemhéjak s azon vettem magamat észre, hogy fejem — elvesztve az egyensúlyt — lecsuklott az ölembe. Ez nem jól lesz így. Nagyot nyújtózva, talpra ugrottam, hogy el ne aludjak.

Nyugat felől egy mélabús, hosszan elnyújtott bűgő hang kel szárnyra. Tisztán, kivehetőn ringatja ide a lányha szellő: valahol egy álmos éjjeli bakter fújja primitív hangszerén a 10 órát. Már 10 óra s az én bikám még nem jelentkezik.

A hegyoldalhan motoszkal ugyan valami előttem, de az csak sutavad lehet. Se az agancs koppanását a fákön, sem bögést nem hallani a közelben.

Messze valahonnan a tulsó völgyből zúg fel csak olykor-olykor egy levert bika méltatlankodó böge, tompán, szaggatottan, mintha a föld alól jönne.

Kezdem unni a dicsőséget. Eszembe jut a puha ág, az édes pihenés, s irigység támadt bennem, ha azokra gondolok, kik most az igazak álmát aluszsák. De azért csak várok, csökönyösen, türelmesen.

A mint így bóbiskolva birkózom az unalommal:

hátam megett a keskeny Pörösben egy korhadt gally erős roppanása térít magamhoz. Rögtön el volt feledve az ág, eltűnt az álom szemeimből. De hogy is ne ugrottam volna fel nagy örömmel, mikor az a — hangjáról ítélve — vastag gally csak egy nehéz test súlya alatt roppanhatott ketté. Ember nem jár itt ilyenkor; tehát csakis vad lehet.

Lélekzetet visszafojtva, nyitott szájjal hallgatódzom, hogy a legkisebb nesz se kerülje el figyelmemet.

Egy szűnyog dudorászsa fülembe csak utálatos sipító zenéjét, különben semmi nesz; — mély csend van körülöttem.

Ropp-ropp hallatszik megint a Pörösből; bár közelebb valamivel, de még mindig elég távol ahhoz, hogy a léptek zaját, a haraszt zörgését ne lehessen kivenni.

Kis vártatva, gyenge, meg-megszűnő suhogás jut el a fülemig, mit a járó-kelő vad okoz; oldalával végig horzsolva a bokrok ágait, vastag, merev leveleit.

A vad gyorsan közeledik. A gyenge suhogás erős recsegés, ropogássá nő, melybe belevegyül — határtalan örömmre s csodálkozásomra — olykor-olykor egy-egy koppanás is, a mint odaüti valamely

30. Faragó Béla Zala-Egerszeg
31. Gyurász Árpád Monostor-Apáti

Zemplén megye: 14.

1. Hidvéghy György Klenova
2. Kollár Béla Szécs-Polyánka
3. Tóth István Dávidvágás
4. Maár János Gát-Szécs
5. Káger Gyula Sátoralja-Ujhely
6. Vranay István Stefanócz
7. Orosz Gábor Mező-Laborcz
8. Gere Ignác Varannó
9. Ballon Rudolf Erdő-Horváti
10. Szalánczy István Mező-Laborcz
11. Szaponár György Sátoralja-Ujhely
12. Pázsiczky József Sátoralja-Ujhely
13. Mikó László Erdő-Horváti
14. Ruzsiczky István Király-Helmecz

Zólyom megye: 10.

1. Zahoránszky Ferencz Rezsőpart
2. Höbling János Kis-Garam
3. Medriczky János Hajnik
4. Simsik Mihály Alsó-Lehota
5. Ferjancz András Szász-Pelsőcz
6. Bohún József Szent-András
7. Schlosser József Rezsőpart
8. Steller Márk Benesháza
9. Lőrincz István Badin
10. Szászik Ignác Cserpatak.

Különfelek.

Erzsébet szobor leleplezés. A gyászos halállal kimúlt s feledhetlen emlékü Erzsébet királynőnk emlékére Gödöllőn, az Erzsébet parkban diszes szobrot állított fel a kegyelet. Ennek a szobornak ünepeles leleplezése Őfelsége a király jelenlétében í. hó 19-én ment végbe. A rendnek fentartására a gödöllői altiszteken kívül értesülésünk szerint még más hatóságoktól is lettek erdészeti altisztek kirendelve, így a zsarnóczai m. kir. erdőhivataltól

erősebb gallyhoz ide-oda himbált gyöngyös koronáját.

Tehát bika! És pedig az én várva-várt bikám. De az a különös, hogy éppen az ellenkező oldalról érkezik, mint a hogy én gondoltam.

Jön, egyre közelebb Megmegáll — fülel — majd megint sebes lépésben nekiindul. Már itt van egészen mellettem.

Megcserdül az utszéli bokor és kilép a fehérle kocsitra egy nagy fekete árny. Kis ideig állva marad, aztán besurran a fák közé s csörtet fel a hegyoldalnak. Mind távolodik, gyengül a zörgése, míg egyszer csak elvész, elmosza az a bizonyos éjjeli csend zsongása. Alighanem szivügyekben utazik az öreg, mert nagyon siet. Egész önfeledten, inkább futva, mint lépve tette meg az útját. Ezóta talán már fel is ért a tetőre, a talalka-helyre.

Mintha feltevésém helyességét akarná bizonyítani, egy rövid ordítás zúg le hozzám a hegyoldalból. Majd gyors egymásutánban növekvő hévvel, erővel kél ki a dörgő hang öblös torkából s folyik össze egy hosszú hívó, epedő bögéssé, a hegyek viszhangjával.

Örömtől ragyogó arczezal kapkodtam fel gunyámat

üzénöten. Ezenkívül még a besztercebányai erdőigazgatóság és a lipótvári főerdőhivatal is szolgáltatott altiszteket. Szerény véleményünk szerint ajánlatos lett volna a négy szakiskola összes tanulóját is kirendelni, mert bizonyára ez olyan emlék lett volna nekik, mely elmosódhatlanul vésődött volna emlékezetükbe.

A nyitrai gyűlés mint értesülünk szép látogatottságnak fog örvideni. Mint az összehívó Stenczinger Sándor tisztelt kartársunk rövid pár szóval értesít, eddig harmincnál több kartárs jelentette be részvételét. Reméljük, hogy ez a szám még növekedni fog, sőt meg fognak ott jelenni olyanok is, kik ezt előre be sem jelentik.

Az állatvilágból Milne Edvárd párisi professor a La Nature című folyóiratban leírja, hogy a Jardin des Plantesban két példány khinai fülemile tartózkodott, mind a kettő nőtény volt. A két madárka jól megszívélte ugyan egymást, azonban egyik sem mutatott a másik iránt különösebb vonzalmat. Egy napon egy nagy, szürke kardinális az egyik kis fülemilével veszekedést kezdett. Annyira goromba volt a nagy, erős madár, hogy először egy jó csomó tollat tépett ki gyengébb ellenfeléből, azután csőrének egy hatalmas ütésével eltörte a lábát. Fáradtan és remegve, csak nagynehezen hurcolta magát ide s tova a kis sebesült. Mikor ezt meglátta egészséges testvérkéje, éjjelre szénából és fűből puha fekhelyet készített számára, majd ő is melléje ült, egyik szárnyát reászoritotta és így melengette ő egész éjjel, kényelmetlen helyzetét egy pillanatra sem változtatva meg. A kis beteg, mely sebesült lábával nem volt képes az ülőpalcikán tartózkodni, nyolc nap múlva elpusztult. Pajtása vigasztalhatatlan volt, leült egy sarokba, fejét lehorgasztotta és nem nyult többé a táplálékhoz. Nem-sokára ő is belehalt nagy fájdalmába.

Ha a lélektani okot keressük, amely a jószívű madárka tettének indítója volt, akkor azt — Milne szerint — megtalálhatjuk a szánalomérzésben. De nemcsak Milne, hanem a természettudósoknak egy jó része is a mellett van manapság, hogy az állatvilágnak egy nagy részében magasabb szellemi funkciók működnek közre egyes cselekedetük véghezvitelénél.

Védelem a tavaszi fagy ellen. Ausztriában a szőlőbirtokosok a tavaszi fagy ellen védekezési szövet-

a földről s vigan, akkora léptekkel, mintha varázscizma lett volna a lábaimon, röpültem hazafelé.

A hályog lehullt szemeimről: láttam. Láttam, hogy milyen helytelenül magyaráztam az egész dolgot, mennyire félreértettem a nyomokat. A bika nem jött és ment, hanem ment és jött. Nem a hegyoldalból váltott le bögni a Pörösbe, hanem a Pörösben azon a rongy, keskeny lármás kis szalagon volt a tanyaja. Onnan sötétbe felrohant mindég, hareméert az oldalba s szépen lahjtotta, leterelte őket zöld rezidencziájába s ott enyelgett velök, bögve, bömbölve az éjjeli órák alatt. Hajnal előtt azután a tehenei ott hagytak az öreget s a poros kocsiton visszatértek a hegyoldalba, ő pedig szépen ott maradt, megfeküdt a Pörösben.

Hogy az éjjel nem sokat aludtam s hogy a hajnal pirkadását Oglán vérebemmel mar a Pörösből néztem, azt nem is kell mondanom.

Mikor pedig a kellő nap első, kíváncsi sugara átesillant a hegyek gerinczén, a szép 12-es bika már ott feküdt a puha moh-ágyon s én, szánalomvegyitette örömmel térdeltem mellette, gyönyörködve zömök, erős agancsában s simogatva a szegény állat tuskés, a bögéstől duzzadt vastag nyakát. Szegény 12-es!

keretét alakítottak, melyek legtöbbszörre sikerrel működnek. Így a múlt évben májusban, mikor már lehetett következtetni, hogy éjjel fagy lesz, a központból kiadott rendelet nyomán a szövetség minden tagja meggyújtotta a már előbb kikészített füstterjesztő máglyákat (kátrányos fűrészpor, nedves szalma és polyva, fahulladékok stb.) s éjszakára az egész völgyet ellepte a vastag füst. Ilyenformán egy éjjel két millió értéket mentettek meg, mert a nem védekező szomszédságban mindent leperzselt a fagy. A haszon még nagyobbodott azzal, hogy nemcsak a szőlő, hanem a füst alatt lévő gyümölcsfák, bokrok, rétek, mezők termései is megóvtak a dértől. Hát nálunk nem lehetne-e ily módon védekezni a májusi fagyok ellen?

Szerencsétlen tutajos. Körösmezői tudósítónk írja: A tutajozás már megkezdődött a felső Tiszán s sajnos, már áldozata is van. Folyó hó 11-én Csopjuk Nikola körösmezői tutajos másodmagával vitt le egy tutajt eleje parthoz ütődött és fordulni kezdett. Csopjuk attól való felelmében, hogy az utána jövő tutajok utólerik, a tutaj szélső szálfájára sietett s onnan partra akart ugrani, de vesztére mert a gömbölyű szálfán megsiklott és a víz sebés sodrába kerülve a tutaj alá került. A szerencsétlen földbukkanva oly görcsösen kapaszkodott egyik szálfába, hogy társa, ki segítségére sietett, képtelen volt őt kiszabadítani s halálát a hullámokban lelte. Másnap Bilin alatt találták meg a hulláját.

Régi irások a Sinai-hegyen. A régi felirások kibetűzése gyakran a legmeglepőbb eredményre vezet. A Sinai-hegyen sok a felírás a sziklákon. A legtöbb persze modern turistáknak a följegyzése annak az emlékére, hogy ott jártak, de akadnak néha az arkeológusok becsesebb felirásokra is. Két tudós foglalkozott nemrégiben ilyenekkel. Az egyik francia, Chermont Ganneau, a másik német, Culding. Néhányról közölök úgy szól a monda, hogy a zsidóknak Egyiptomból való kivándorlása idejéből való. A francia tudós azonban lefordított kettőt a semita nyelvű felirások közül, s szerinte az egyik a 204 vagy 205-ik esztendőből való s üdvkiáltással végződik három császár: Septimus Severus és két fia, Caracalla Geta javára. A másik felírás 189-ből való, az arabok pusztító hadjárata idejéből, mint ahogy a német tudós állítja. Clermont-Ganneau azonban egészen más értelmet ad neki. Ő így fordítja le: „Abban az esztendőben a szegényeknek megadatott a jog a datolyák szedésére.” Ez csakugya nagy különbség a melyen alaposan hajba kaphat a két tudós.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó
Podhradszky Emil.

PÁLYÁZAT ERDÉSZSEGÉDI ÁLLÁSRA.

A szekhelyhidi uradalomban egy erdészsegédi állás üresedésben lévén, arra pályázat nyittatik.

Ezen állás javadalmazása a következő:

Egy évre készpénz 410 K., gyertyapénz 12 korona és 2 öl tűzifa.

Külön szoba. Étkezés az erdészetnél (mosás nélkül). Lőjutalék a bértábla szerint. Ágynemű sajátja.

Ezen állást elnyerni óhajtok felhívtnak, hogy az erdőőri szakvizsgáról ép és erős tesztalkatukról és illetőségükről szóló bizonyítványaikkal felszerelt kérvényeiket azonnal nyújtsák be.

PÁLYÁZAT.

2341/1901. Alulírott m. kir. erdőigazgatóság kerületében 12 harmadosztályu erdőőri és (1) egy másodosztályu, előléptetés esetén megfelelő számu erdőlegényi állomás megüresedvén ezen állásokra ezennel pályázat nyittatik.

Az erdőőri állásokkal 600 korona évi bér. természetbeni lakás, ennek nem létében törvényszerű lakbér és más szabályszerű mellékletmények, az erdőlegényi állásokkal 400 korona évi bér és más szabályszerű mellékletmények vannak összekötve.

Az erdőőri állásokra pályázók felhívtnak, hogy az 1897. évi XXXI. törvénycikk 37. §-ában követelt szakképzettségüket, az államerdészet szolgálatába újonnan belépni kívánók ezen felül ép és erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszélő- és halló- képességüket kincstári erdészeti orvos, megyei főorvos vagy honvédtörzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, továbbá életkoruk és illetőségükről tanuskodó anyakönyvi kivonattal, végül a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket előjáró hatóságai, esetleg az illető járás politikai hatósága útján f. évi május 24-ig alulírott erdőigazgatóságnál nyújtsák be. Lugoson, 1901. évi május hó 5-én. M. kir. erdőigazgatóság.

Kiszolgált csendőr

33 éves, nős, beszél magyarul és németül, jó bizonyítványokkal rendelkezik, erdőőri vagy vadőri alkalmazást keres. Az illető 3 év óta van az erdészetnél, erdősítést igen jól érti, jó lövő; ez idő szerint a m. kir. közalapítványok egyik uradalmában van alkalmazva. Az erdőőri szakvizsgát a folyó év őszén fogja letenni. Címe az Erdészeti Ujság kiadóhivatalában megtudható. 2-3

TÁBLÁKAT.

Erzsébet emlékfák megjelölésére, Legeltetési és más tilalmi táblákat bármely nyelven, esetleg egyszerre három nyelven is tartós anyagból, lemoshatlan festéssel legjutányosabban készít

Winkler Gusztáv
Szászsebesen.

Árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

Szilfa

(ulmus campestris)

magot keres megvételre jó ár mellett

FARAGÓ BÉLA

magpergetőgyára és erdészeti magkereskedése
Zala-Egerszegen.

Bármely nagy vagy kis mennyiség készpénzzel fiztetetik az illető vasúti állomáson. 2-4

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekintheető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

POLGARI RUHÁK

a legujabb francia és angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággal beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megtevesztetni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

STEGMANN JÁNOS könyvnyomdája

Szász-Sebesen

elvállalja minden könyvnyomdai munka gyors és csinos elkészítését a legolcsóbb árak mellett.

Névjegymegrendeléseknél mintával is szolgálók és azok a megrendelés napján eszközöltetnek.

MÁGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN

CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB. KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS FELTALÁLÓJA A REMONTOIR INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK, ÉKSZEREK

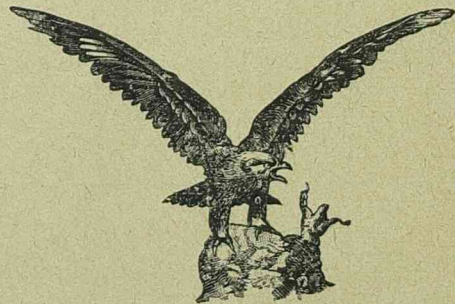
10 - ÉVI JÓTÁLLÁSSAL

KÉSZPENZÉRT, VALAMINT

RÉSZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szörmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka, művészi kivitel.

Budapest, II. Donáti u. 7.

A természet és Halászat

állattani, vadászati és halászati képes folyóirat. Egy évre 6 kor. Megjelenik havonként kétszer.

Mutatványokat ingyen küldünk.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.